

Ura, vom avea o grădină!

Mă numesc Roza și sunt o grădinăreasă amatoare de nouă ani. Azi e cald, stau la umbră lângă iazul nostru din grădină, ascult zumzetul albinelor și pândesc când se coace prima căpșună. În timp ce privesc grădina noastră și văd iarba, iazul, florile, tufișurile, răsadurile proaspăt udate, constat că, în urmă cu exact un an, mi s-a întâmplat cel mai bun lucru cu putință! Atunci ne-am mutat în această casă cu grădină, situată pe strada Perilor nr. 8.

Bineînțeles, sub denumirea de casă cu grădină, se ascundea de fapt o junglă împrejmuțată cu un gard care avea și o poartă. În timp ce în curțile din jur vedeai flori minunate și pomii erau încărcăți de fructe, la noi nu erau nici flori, nici pomi care să ne ofere fructe coapte, nici fluturi purtați de vânt sau arici care să scoțosească în tufișuri. Doar iarbă, buruieni, trei copaci sălbăticiți și o căsuță micuță în fundul curții, acoperită de plante cățărătoare.

Pe atunci nu credeam că doar cu un an mai târziu voi uda și eu răsaduri...

Vă povestesc pe îndelete cum s-a întâmplat.

Vechiul nostru apartament dădea spre o stradă principală aglomerată din oraș. Nu aveam nici măcar o curte micuță în care să ies primăvara pentru ca, ademenite de primele raze de soare, să-și facă apariția pe nasul meu o mulțime de pistrui mici.

Nici măcar balcon nu aveam ca să ne așezăm acolo în caz de vreme bună sau iarna să primim dansul fulgilor de zăpadă plutind în aer.

